

Thesis Title Political Ecology of Rangeland Protection on the Tibetan Plateau: A Case Study of Sanjiangyuan Eco-resettlement Community, Qinghai Province, P.R. China

Author Ms. Ka Ji Jia

Degree Master of Arts (Social Science)

Advisory Committee Asst. Prof. Dr. Chusak Wittayapak Advisor

Lect. Dr. Mukdawan Sakboon Co-advisor

ABSTRACT

This study applied a political ecology approach to rangeland degradation and eco-resettlement in the Gser Thang and Rna Thang areas of Qinghai Province, PR China and used three main concepts: livelihood, property rights and local knowledge to understand Tibetan herders' livelihood in pastoral and resettlement areas, examine how they exercise their rights under the different land property systems and how they practice their local knowledge and religion regarding the protection of the environment.

The study demonstrated that the Eco-resettlement project had different meanings among herders based on their own interests and current living conditions, ranging from accessing education to family labor shortage as reasons to resettle. The study also found that the majority of herders still retain their nomadic lifestyle in the rangeland although they are part of this resettlement project.

Herders' perspectives on rangeland degradation were examined, and found that herders believed that rangeland degradation was caused not by 'overstocking', but by the mining development in the area. The restrictions placed by the mining companies on the uses of land by the local herders was disrupting their practice of traditional

religious activities, and pollution from the mine contaminated the rangeland ecosystem which resulted in further rangeland degradation.

The study revealed that private land weakened the community collective power and rights to prevent outside interventions like mining projects. As a result of land reform, many herders had to abandon their traditional livelihood strategies to become low wage labors in urban town and cities. This study then addressed religious beliefs that played a vital role in Tibetans' lives, especially the mountain deities. This evidence showed how the local herders' religious beliefs and environment were interconnected and privatization of rangeland actually worsened the land quality year by year.

In conclusion, these results suggested that a qualitative research methodology would be needed in terms of combining scientific knowledge and local knowledge to restore the rangeland degradation and government agencies need to essentially investigate the impact of mining on the rangeland of Three Rivers Source by applying EIA. Further, the State environmental conservation projects failed to realize the importance of the local herders' role in the rangeland management process and their valuable knowledge about environmental protection, thus local herders' accounts were very important in avoiding unintended consequences from environmental conservation policies in future.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การเสื่อมโทรมของที่ดินทุ่งหญ้าในมุมมองของกลุ่มชนเร่ร่อนเลี้ยงสัตว์นั้น จากการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มชนเร่ร่อนเลี้ยงสัตว์เชื่อว่าการเสื่อมสลายของพื้นที่ทุ่งหญ้างดงามไม่ได้เกิดจากจำนวนสัตว์เลี้ยงที่มากเกินไป แต่เกิดจากโครงการพัฒนาเมืองแร่ในพื้นที่ การเข้มงวดในการใช้พื้นที่ของบริษัทเหมืองแร่ที่ไปแทนที่ที่ดินของกลุ่มชนเร่ร่อนเลี้ยงสัตว์นั่นเองที่ไปรบกวนปฏิบัติการของกิจกรรมทางศาสนาดั้งเดิมและมลภาวะจากเหมืองก็ไปรบกวนระบบนิเวศของทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ซึ่งทั้งสองอย่างที่กล่าวมาส่งผลให้เกิดการเสื่อมโทรมของพื้นที่ทุ่งหญ้า

การศึกษานี้ยังค้นพบอีกว่า การจัดสรรที่ดินให้เอกชนอย่างโครงการเหมืองแร่ตนเอง ที่ทำให้อำนาจและสิทธิในการปกป้องตนเองจากการแทรกแซงภายนอกมีความอ่อนแอ โดยผลจากการปฏิรูปที่ดิน ชนเร่ร่อนเลี้ยงสัตว์หลายคนต้องละทิ้งวิถีชีวิตดั้งเดิมของพวกเขาและกลายมาเป็นแรงงานรับจ้างรายวันในเมือง การศึกษายังได้พบอีกว่า ความเชื่อทางศาสนานั้นได้แสดงบทบาทที่สำคัญต่อชีวิตของชาวทิเบต โดยเฉพาะการนับถือเทพเจ้าประจำภูเขา หลักฐานเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่าความเชื่อทางศาสนาของชนเร่ร่อนเลี้ยงสัตว์ในท้องถิ่นกับสิ่งแวดล้อมมีความเชื่อมโยงกัน และการให้สิทธิที่ดินแก่เอกชนในเขตพื้นที่ทุ่งหญ้านั่นเองที่ทำให้คุณภาพดินเลวลงทุกปี

โดยสรุป ผลจากการศึกษาเหล่านี้มีข้อเสนอแนะว่า วิธีวิทยาการศึกษาเชิงคุณภาพนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องรวมองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และองค์ความรู้ท้องถิ่นเข้าไปในพื้นที่ทุ่งหญ้าที่เสื่อมไปแล้ว และตัวแทนภาครัฐจำเป็นต้องทำการศึกษาผลกระทบจากการทำเหมืองในพื้นที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ในเขตต้นน้ำของแม่น้ำสามสายนี้ โดยการใช้รูปแบบของการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม นอกจากนั้น โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของรัฐเองก็ล้มเหลว เพราะไม่ให้ความสำคัญกับบทบาทของชนเร่ร่อนเลี้ยงสัตว์ในท้องถิ่นในการจัดการที่ดินในพื้นที่ทุ่งหญ้า และไม่ให้ความสำคัญกับองค์ความรู้ที่มีคุณค่าของพวกเขาเหล่านั้นในการปกป้องสิ่งแวดล้อม ซึ่งเรื่องราวความรู้ของชนเร่ร่อนเลี้ยงสัตว์ท้องถิ่นเหล่านี้เองที่จะมีส่วนสำคัญที่จะหลีกเลี่ยงผลที่ไม่คาดคิดที่เกิดจากนโยบายการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอนาคต